

Sirotnina pesem.

*Žunaj uzcvetele so rožice,
one pa niso ubožice,
usačka sestrico ima,
greje jih solnček z neba.*

*Zvezde na nebu trepečejo,
lahko med sabo šepečejo,
kadar jim sredi noči
sen ne zatisne oči.*

*Meni pa očka in mamico
deli v globoko, so jamico,
bratec in sestrici dve
angelci beli so že . . .*

*Angelci beli ne jočejo,
vse, vse imajo, kar hočejo . . .
Naj bi me vzeli s sebo,
da mi hudo več ne bo!*

Vida.

Uspavanka.

Ziblje mamica zibel,
peva uspavanko:
»Mrak iz hoste bo prišel,
vtihni, spavaj, Stanko! —
Ako vtihnil mi ne boš,
mrak te dene v pleten koš! . . .

Mrak odurni ljubi molk,
brado ima gosto . . .
Koj za njim se plazi volk,
da te vzame v hosto. — —
Moi, Stanko, in miruj,
volk že zunaj tuli — čuj!«

Ziblje mamica zibel,
Stanko se nasmiha . . .
Mrak je mimo zibke šel,
noč prišla je tiha . . .
Noč skrivnostna pa v rokah
sanj prinaša lepih — ah!

Vtihnili volk je zunaj zdaj,
spi že dete šibko.
Noč pa s sanjami tedaj
skloni se nad zibko . . .
Gleda sanje Stanko — eh,
ziblje se na ustnih smeh . . .

Fran Žgur.

Pesem o domovini.

*Na klopi v mestnem drevoredu
slep starček sključen je sedel,
ubiral z velo roko strune,
s tresočim glasom pesem pel.*

*O dragi pel je domovini,
ki dal ji davno je slovo . . .
In ko odpel je pesem milo,
bilò mu rosno je oko.*

*In vzkliknil slepec je pojoči:
»Kar let strunarim med ljudmi,
prepevam dan na dan to pesem,
in vedno slajša se mi zdi.«*

Vuk Stavič.

